

den 1913, saa vi kunne faa en mere tidsvarende Ordning end den nuværende.

Zahle: Jeg var her ikke lige ved Mødets Begyndelse, fordi jeg er Medlem af et Udvalg, som i Formiddag har været ude at se paa Fængslerne, jeg naaede først hertil nogle Minutter efter, at Mødet var begyndt, og det er sagt mig, at den ærede Ordfører (N. P. Jensen) i Begyndelsen af sit Foredrag har udtalt, at Mindretallene, ogsaa det, hvortil jeg hører, brugte den Fremgangsmaade at tage de Indrømmelser i Retning af Nedsættelse, som der var i det nærværende Forslag, men derimod ikke vilde gaa med til Forhøjelser. Det er ikke rigtigt for det Mindretalls Vedkommende, jeg har den Ære at tilhøre, idet vi gaa med til Forhøjelse af Stemplet paa Lotterisedler med den udtrykkelige Motivering, at vi dermed ønske at yde noget Vederlag for Nedsættelser paa andre Punkter. (Ordføreren [N. P. Jensen]: Jeg har heller ikke udtalt andet, end at det var en Hovedtendens!) Ja, men den Tendens er altsaa ikke til Stede for vort Vedkommende, hverken som Hovedtendens eller som Bitendens, tværtimod have vi til Gengæld for, at vi foreslaa visse Nedsættelser i den højtærede Ministers Forslag, tiltraadt Forslaget om Forhøjelse af Stemplet for Lotterisedler.

Efter den Gennemgang af de enkelte Ændringsforslag, som den sidste ærede Taler har foretaget, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Det er anerkendt fra alle Sider, at det at lægge en højere Stempelskat paa Omsætningen er noget, man kun kan gøre med Beklagelse. Det kan kun motiveres derved, at Staten er under højst uheldige finansielle Forhold, og at man saa bestemmer sig til at tage Penge, hvor man nu bedst kan komme over at faa fat i nogle. Nogen rationel Begrundelse af en Forhøjelse af Stempelafgiften kan der ikke gives. Det er tværtimod et gammelt Krav fra Venstres Side, at Stempelafgifterne skulde underkastes betydelige Nedsættelser. Naar det nu er nødvendigt at skaffe Staten forøgede Indtægter, burde man efter min Mening underkaste hele vort Beskatningssystem en rationel Overvejelse og gaa til at stille Forslag, som kunde siges at have en virkelig Begrundelse i sunde Principper. Det finder ikke Sted, hverken for dette Forslags Vedkommende eller for de andre som ere stillede af den højtærede Finansminister. Det falder mig netop ind, at jeg fornylig i „Sorø Amtstidende“ læste en lang Fremstilling,

som den højtærede Finansminister havde givet af, hvilke omhyggelige Studier af Finanspolitik den højtærede Finansminister havde anstillet i sin Ungdom paa Rejser i Udlandet. Naar den højtærede Finansministers Studier ender i saadanne Forslag som forhøjet Stempelafgift, Teaterskat og lignende, maa man sige: Ak, de skønne, spildte Kræfter. Disse Ungdomsaars Flid og Møje kunde være sparet. Der behøves sandelig ikke mange Aars Studier af Nationaløkonomi for at naa til den Slags Forslag.

Jeg maa beklage, at den højtærede Finansminister ikke har anvendt sin Kundskabsfylde og Indsigt i disse Forhold til at stille Forslag om en virkelig finanspolitisk begrundet Reform af hele vort Skattevæsen. Det Parti, hvortil jeg hører, mener vedblivende, at det Militærvæsen, vi have her i Landet, er alt for dyrt, og at man hellere end at gaa til saa mægtige Skattepaalæg, som her er Tale om, burde spare paa vort Militærvæsen. Jeg opgjorde under Finanslovens anden Behandling, at vore samtlige Militærudgifter i Aar vilde blive bevilgede med et Beløb af omtrent 36 Mill. Kr. Efter den Tid er der kommet en Stigning paa Finansloven til tredje Behandling, der er kommet Tillægsbevillingsloven, og der kommer vel ogsaa noget til Garnisonsflytningen.

Formanden: Jeg vil advare det ærede Medlem mod at komme ind paa en Omtale af Militærvæsenet.

Zahle: Det er ganske nødvendigt til Begrundelse af mit Standpunkt, at jeg gør nogle Bemærkninger om Udgifterne til vort Militærvæsen, og jeg vil haabe, at Formanden ikke vil forbyde mig blot i 2 Minutter.

Formanden: Tillægsbevillingslovforslaget er ikke kommet frem til anden Behandling.

Zahle: Nej, jeg skal ikke røbe noget af Indholdet af Forslaget til Tillægsbevillingen, men for øvrigt er Betænkningen, saa vidt jeg ved, afgiven, saa at den tilhører Offentligheden, men jeg skal ikke nævne dette Lovforslag oftere. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at det samlede Beløb til vort Militærvæsen snarere bliver 38 Mill. Kr. end 36 Mill. Kr. i Aar, og da det vel er sandsynligt, at Statens samlede Indtægter i Aar komme til at ligge et Sted mellem 90 og 100 Mill. Kr., tror jeg,